4-23137681-12-4-25092023
Dosarul nr.4-3205/2023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

20 decembrie 2023 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Vasilisa Muntean
Grefier Ana Harabagiu

examinând în ședință publică cauza contravențională intentată în privința cet. Gherman Vadim *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, învinuit de săvârșirea contravenției prevăzute de art.233 alin.(1) Cod Contravențional al Republicii Moldova,

a c o n s t a t a t:

La data de 20.09.2023 agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică, ofițer superior SEMS, Leonti Adrian a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 064615 pe numele cet. Gherman Vadim ***** în temeiul art.233 alin.(1) Cod Contravențional al RM, pentru faptul că la data de 20.09.2023, ora 07:57 min., aflându-se în mun. Bălți, str. Sf. Nicolae 21, a condus automobilul de model "*****", cu n/î *****, fiind în stare de ebrietate produsă de alcool ce depăşeşte gradul maxim admisibil stabilit de lege, având concentrația de alcool în aerul expirat de 0,28 mg/l.

La data de 25 septembrie 2023 materialele cauzei contravenționale nominalizate au fost expediate Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), conform art.400 alin.(1) Cod Contravențional al RM, pentru examinarea în fond a cauzei contravenționale în privința cet. Gherman Vadim *****.

În ședința de judecată agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică, Leonti Adrian fiind legal citat prin poșta electronică (f.d.20, 28, 37), nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivul neprezentării sale și nu a solicitat examinarea cauzei în absența sa.

Făptuitorul Gherman Vadim *****, în ședința de judecată fiind legal citat prin telefonogramă și prin scrisoare recomandată (f.d.20, 21, 38), nu s-a prezentat, la data de 06.12.2023 prin intermediul poștei electronice a depus o cerere de amânare a ședinței, invocând că se află în concediu medical (f.d.39-41). Totodată, se constată că la materialele cauzei a fost prezentată copia mandatului avocațial pe numele lui Ion Prisacari, însă avocatul nu a depus diligența să prezinte originalul mandatului și să participe la ședințele de judecată.

Potrivit art.455 alin.(2) și (3) Cod Contravențional, prezența agentului constatator sau, după caz, a procurorului, în cazul în care acesta este parte în cauza contravențională, la ședința de judecare a cauzei contravenționale este obligatorie. Absența agentului constatator sau, după caz, a procurorului, citați în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat și fără înștiințarea prealabilă a instanței, nu împiedică judecarea cauzei contravenționale și permite aplicarea acestuia a unei amenzi judiciare de către instanța de judecată, în conformitate cu art.201 din

Codul de procedură penală. Neprezentarea în ședință a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenționale.

În subsidiar, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza Ponomariov împotriva Ucrainei a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (Diaz Ochoa împotriva Spaniei, 22 iunie 2006, § 48, și S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (Ovuș împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar agentul constatator și petiționarul nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înștiinţării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

Având în vedere dovada de citare legală a agentului constatator și a făptuitorului, care nu s-au prezentat, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Studiind materialele dosarului contravenţional, instanța de judecată ajunge la concluzia că cet. Gherman Vadim ***** a comis contravenția ce i se impută.

Instanța de judecată menționează că potrivit art.381 alin.(2) Cod Contravențional, orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod, iar în conformitate cu alin.(4), autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Aceste norme statuează obligativitatea de respectare a tuturor drepturilor și libertăților persoanei învinuite, inclusiv dreptul la apărare. Această garanție rezidă din art.6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale – dreptul a un proces echitabil, precum și din art.378 alin.(1) Cod Contravențional, în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților și altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod.

Potrivit prevederilor art.458 Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Potrivit art.7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar art.375 alin.(3) al codului stabilește faptul că concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În ședința de judecată s-a constatat că la data de 20 septembrie 2023 agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică, ofițer superior SEMS, Leonti Adrian a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 064615 pe numele cet. Gherman Vadim *****, imputându-i ultimului încălcarea art.233 alin.(1) Cod Contravenţional, conducerea vehiculului de către o persoană care se află sub influenţa alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depăşeşte gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracţiune.

În conformitate cu art.425 alin.(3) Codul Contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

În acord cu art.425 alin.(5) Codul Contravențional, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În acest sens, este relevantă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului care în cauza Öztürk vs Germania, Curtea analizează caracterul "penal" al contravenției și statuează că o eventuală distincție între contravenții și infracțiuni în legislația internă a statalelor semnatare ale Convenției, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de aplicare a art.6 din CEDO care garantează dreptul unui individ la un proces echitabil. În cauza Salabiaku vs Franței, Telfner vs Austria şi Anghel vs Romania, Curtea Europeană se pronunță și cu privire la aplicarea unor prezumții relative (cum este cea conferită procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției), în sensul că nu contravin exigențelor Convenției, cu condiția că aceste prezumții să nu impună o sarcină excesivă în privința apărării celui acuzat.

Potrivit pct.14 lit.a) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influenta preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Conform pct.3 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.296 din 16.04.2009, se stabilesc pentru conducătorii de vehicule următoarele concentrații maxime admisibile de alcool: a) în sânge – 0,3 g/l; b) în aerul expirat – 0,15 mg/l.

Condițiile privind determinarea stării de ebrietate alcoolică cu grad minim sunt reflectate în pct.4 lit.a) al Regulamentului precitat, potrivit căruia aceasta se atestă în cazul stabilirii concentrației de alcool de la 0,3g/l până la 0,5 g/l în sânge sau de la 0,15 mg/l până la 0,3 mg/l în aerul expirat.

Instanța de judecată constată că acțiunile ilicite ale contravenientului Gherman Vadim ***** sunt demonstrate cu certitudine, fapt confirmat prin procesul-verbal cu privire la contravenție (f.d.4), tichetul "Drager", care confirmă nivelul alcoolemiei cet. Gherman Vadim ***** în aerul expirat de 0,28 mg/l (f.d.3); procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică/narcotică din 20.09.2023,

potrivit căruia s-a constatat că urmare a testării alcoolscopice cu aparatul "Drager", nivelul alcoolemiei cet. Gherman Vadim ***** în aerul expirat este de 0,28 mg/l (f.d.6); procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 20.09.2023, potrivit căruia cet. Gherman Vadim ***** a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport de model "*****" cu n/î ***** (f.d.7); declarația cet. Gherman Vadim ***** din 20.09.2023, prin care ultimul refuză prelevarea probelor biologice (sânge), menționând că este de acord cu rezultatul testării alcoolscopice cu aparatul "Drager" (f.d.8).

Așadar, ținând cont de faptul că cet. Gherman Vadim ***** a neglijat prevederile pct.14 al Regulamentului Circulației Rutiere, precum și de faptul că securitatea traficului rutier prezintă un interes public major, iar asigurarea securității este o obligație pozitivă a statului, prin urmare unitatea de transport, ca participant la trafic, reprezintă o sursă de pericol sporit, conducătorul auto având obligația de a respecta anumite reglementări impuse de autorități în evitarea riscurilor rezultate din utilizarea autovehiculelor, instanța consideră că agentul constatator corect a încadrat acțiunile acestuia în baza art.233 alin.(1) Cod Contravenţional.

La caz, acțiunile comise de către Gherman Vadim ***** sunt inadmisibile în relațiile de conviețuire socială, astfel că în acțiunile acestuia se constată conducerea vehiculului de către o persoană care se află sub influenţa alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depăşeşte gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracţiune.

Instanța de judecată constată că acțiunile ilicite ale contravenientului Gherman Vadim ***** sunt demonstrate cu certitudine, fapt confirmat de probele acumulate de agentul constatator și cercetate în ședința de judecată.

Astfel, conform art.233 alin.(1) Cod Contravențional, conducerea vehiculului de către o persoană care se află sub influenţa alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depăşeşte gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracţiune, se sancţionează cu amendă de la 350 la 500 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii pe o durată de la 40 la 60 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la 1 an.

La stabilirea categoriei pedepsei care urmează să i se aplice făptuitorului, instanţa de judecată va ține cont de caracterul prejudiciabil al faptei, de persoana vinovată şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea contravenţională, precum şi de faptul că pedeapsa contravenţională este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare şi de reeducare a contravenientului care se aplică de către instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit contravenţii, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Totodată, în cazul pedepselor alternative, individualizarea categoriei pedepsei se începe de la pedeapsa cea mai blândă, care întotdeauna este înscrisă prima în sancțiune conform ierarhiei pedepselor.

Instanța reține că, pentru acțiunea ilicită reținută în sarcina făptuitorului, legiuitorul a prevăzut sancțiuni contravenționale alternative, precum amendă și muncă neremunerată în folosul comunității.

Astfel, conducându-se de criteriul individualizării pedepsei potrivit căruia o pedeapsă mai aspră se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei, instanța de judecată consideră oportună, echitabilă, legală și individualizată aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă, care în mod cert va duce la atingerea scopului prevăzut de pedeapsa contravențională și va asigura corectarea făptuitorului.

Constatând şi elucidând circumstanțele descrise mai sus, ținând cont de faptul că la individualizarea pedepsei nu s-a determinat existența circumstanțelor agravante, iar în calitate de circumstanță atenuantă se reține, în principiu, recunoașterea vinovăției de către făptuitor, instanța de judecată consideră rațional de a aplica în privința contravenientului Gherman Vadim ***** pedeapsa contravențională amenda în mărime de 350 unități convenționale, echivalentul a 17 500 lei, cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 6 luni.

La stabilirea pedepsei, instanța a luat în considerare faptul că Gherman Vadim ***** este la prima abatere de la prevederile Legii.

Instanța consideră necesar de a explica contravenientului că potrivit art.34 alin.(3) Cod Contravențional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care contravenientului i se aduce la cunoștință actul cu privire la stabilirea amenzii. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

În temeiul art.316 alin.(2) - (3) Cod de executare, executarea sancţiunii privării de dreptul de a conduce vehicule şi privării de dreptul de deţinere sau port şi folosire a armei se asigură de către organul de poliţie în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul contravenientul. Instanţa de judecată trimite hotărârea privind privarea de drepturile prevăzute la alin. (2) şi dispoziţia de executare organului de poliţie în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul contravenientul.

Totodată, instanța reține că concomitent cu cauza contravențională, în temeiul art.439³ și art.439⁴ Cod Contravențional, agentul constatator a înaintat un demers prin care solicită aplicarea sechestrului pe mijlocul de transport de model "*****" cu n/î ***** și confiscarea acestuia.

Potrivit art.439³ Cod Contravențional, punerea sub sechestru este o măsură procesuală de constrângere care poate fi aplicată de către judecătorul de instrucţie sau de către instanţa de judecată, la solicitarea agentului constatator, a organului abilitat cu dreptul de examinare şi/sau soluţionare a contravenţiei respective sau a procurorului, pentru a asigura eventuala confiscare specială, precum şi pentru a garanta executarea sancţiunii amenzii, conform art.203 - 210 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător. Punerea sub sechestru a bunurilor pentru a asigura eventuala confiscare specială şi pentru a garanta executarea sancţiunii amenzii poate fi aplicată asupra bunurilor persoanei în privinţa căreia s-a pornit proces contravenţional. Punerea sub sechestru, pentru a asigura eventuala confiscare specială, poate fi aplicată şi asupra bunurilor altor persoane care le-au acceptat, ştiind despre dobândirea ilegală a acestora. Dacă bunurile ce urmează a fi sechestrate pentru repararea prejudiciului cauzat sau pentru a garanta executarea pedepsei amenzii sânt folosite sau constituie parte a procesului tehnologic de producţie şi sechestrarea lor ar determina în mod inevitabil stoparea activităţii economice, se iau măsuri asigurătorii pentru sechestrarea contravalorii acestora.

Conform art.439⁴ Cod Contravențional, în procesul contravenţional, în scopul înlăturării consecinţelor faptei, a unui pericol ori pentru prevenirea săvârşirii faptelor contravenţionale prevăzute de prezentul cod, chiar dacă nu sânt întrunite condiţiile de tragere la răspundere contravențională, se poate aplica una sau mai multe din următoarele măsuri de siguranţă: a) expulzarea; b) demolarea construcţiilor neautorizate şi/sau defrişarea arborilor şi arbuştilor; c) confiscarea specială; d) suspendarea dreptului de a conduce vehicule/ridicarea provizorie a permisului de conducere a vehiculelor.

În conformitate cu prevederile 439⁷ alin.(1) – (3) Cod Contravențional, confiscarea specială constă în trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sânt pasibile confiscării speciale bunurile: a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei contravenţii; b) rezultate din săvârșirea contravenţiei, precum şi orice

venituri generate de aceste bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei contravenţii sau pentru a-l răsplăti pe contravenient; d) deţinute contrar regimului stabilit de legislaţie şi depistate pe parcursul desfăşurării procesului contravenţional; e) convertite sau transformate, parţial sau integral, din bunurile rezultate din contravenţii sau din veniturile generate de aceste bunuri. Confiscarea specială se aplică de către instanţa de judecată la demersul agentului constatator.

La caz, instanța de judecată reține că deși agentul constatator a solicitat confiscarea specială a vehiculului de model "*****" cu n/î *****, care era condus de cet. Gherman Vadim ***** la momentul comiterii contravenției prevăzută de art.233 alin.(1) Cod Contravențional, ca măsură de prevenire a săvârșirii noilor fapte contravenționale și în vederea înlăturării unui pericol pentru viitor, însă la materialele dosarului de către agentul constatator a fost prezentat doar procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 20 septembrie 2023, la dosar nefiind prezentat vreun înscris din care ar rezulta că proprietar al autovehiculului cu care a fost săvârșită contravenția este Gherman Vadim *****.

Totodată, potrivit hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.40 din 27.12.1999, conform prevederilor Declarației Universale a Drepturilor Omului (art.17), Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului și Libertăților fundamentale (art.1 al Protocolului adiţional nr.1) şi ale Constituției Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la proprietate atât singură, cât şi în asociere cu alții, nimeni nu va fi lipsit în mod arbitrar de proprietatea sa, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă şi prealabilă despăgubire.

Potrivit art.46 alin.(4) din Constituție, bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

Potrivit deciziei Curții Supreme de Justiție nr.4-1ril-5/2019 din 07 februarie 2019 asupra recursului în interesul Legii privind interpretarea şi aplicarea unitară a dispozițiilor legale ce vizează aplicarea măsurii de siguranță sub formă de confiscare specială a mijloacelor de transport, recunoscute ca corpuri delicte sau a contravalorii acestora, în cazul comiterii contravențiilor vamale, prevăzute de art.287 alin.(8), (10) şi (11) din Codul Contravențional şi a infracțiunilor, stipulate la art.248 din Codul Penal, instanța a explicat că la trecerea forțată a corpurilor delicte în proprietatea statului, instanța de judecată urmează să verifice această situație, prin prisma principiilor elaborate de jurisprudența Curții Europene: 1) dacă o aşa imixtiune în dreptul la proprietate este prevăzută de lege; 2) dacă urmăreşte un scop legitim; 3) este necesară într-o societate democratică şi 4) dacă este proporţională cu circumstanţele cauzei, cerinţele generale ale societăţii, coroborate cu cerinţele de a proteja drepturile de proprietate.

Cu toate că în art.106 din Codul Penal nu sunt înserate expres limitele proporționalității confiscării speciale a bunurilor, aceasta nu înseamnă că acest procedeu, care este pe larg utilizat de către Înaltul For European şi oglindit în hotărârile şi deciziile sale, nu trebuie folosit de către judecătorii autohtoni, atunci când au a se pronunţa asupra confiscării bunurilor, fie ele objectum sceleris, instrumentum sceleris sau productum sceleris, mai mult că, potrivit art.7 alin.(8) din Codul de procedură penală, hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, procurori și instanțele de judecată

În această ordine de idei, urmează de reținut că principiul proporţionalităţii, consacrat expres la art.54 alin.(4) din Constituţia RM, presupune că orice restrângere trebuie stabilită şi aplicată numai în scopul pentru care a fost prevăzută şi în limitele strict necesare, în funcţie de situaţia care o justifică. Dacă nu există dispoziţii legale care să determine limitele proporţionalităţii,

problema se soluţionează pornind de la situaţiile şi circumstanţele concrete (de fapt), care trebuie verificate şi apreciate de către autoritatea (instanţa), în faţa căreia se invocă neproporţionalitatea.

În speță, instanța de judecată constată că la înaintarea demersului cu privire la confiscarea specială a vehiculului de model "*****" cu n/î *****, care era condus de cet. Gherman Vadim ***** la momentul comiterii contravenției prevăzute de art.233 alin.(1) Cod Contravențional, agentul constatator nu a cercetat minuțios circumstanțele cauzei, or, nu a stabilit cu certitudine cui aparține cu drept de proprietate acest mijloc de transport, iar confiscarea în asemenea mod ar constitui o imixtiune în dreptul de proprietate al unei persoane terțe, nu are atribuție la săvârșirea contravenției.

Pe de altă parte, în cazul în care bunul a cărui confiscare se cere, aparține unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării bunului, se confiscă contravaloarea acestuia, fapt ce în speță nici nu a fost solicitat, iar instanța de judecată potrivit principiului contradictorialității, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În acest sens, relevantă este şi jurisprudenţa CtEDO, potrivit căreia simpla faptă de încălcare a legislației nu este destulă pentru aplicarea măsurii de confiscare. Este necesar de stabilit, dacă măsura de confiscare corespunde gravității situației create (cauza Ismaylov vs Federaţia Rusă din 06.11.2008). Confiscarea nu este o metodă de recompensare a prejudiciului statului, dar ca o măsură de siguranță şi de pedepsire a inculpatului pentru comiterea infracțiunii incriminate, la care instanțele trebuie să țină seama că acesta să nu fie vădit disproporțională față de natura și gravitatea faptei, raportat cu bunul supus confiscării (cauza Bendenoun vs Franţa din 24.02.1994).

Pe cale de consecință, instanța de judecată apreciază că agentul constatator nu a examinat suficient circumstanțele cauzei deduse judecății și prematur a solicitat confiscarea specială a vehiculului de model "*****" cu n/î *****, care era condus de cet. Gherman Vadim ***** la momentul comiterii contravenției prevăzute de art.233 alin.(1) Cod Contravențional, motiv din care va respinge demersul dat ca fiind neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art.art.34, 233, 452, 460, 462 Cod Contravențional al RM, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Gherman Vadim ***, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, se recunoaște vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.233 alin.(1) Cod Contravențional al RM.

Se aplică contravenientului Gherman Vadim ***** în temeiul art.233 alin.(1) Cod Contravențional, sancțiunea contravențională amenda în mărime de 350 unități convenționale, echivalentul a 17 500 lei, cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 6 luni, cu calcularea termenului din momentul rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

Se explică contravenientului Gherman Vadim ***** că potrivit art.34 alin.(3) Cod Contravențional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care contravenientului i se aduce la cunoștință actul cu privire la stabilirea amenzii. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se respinge demersul Inspectoratului Național de Securitate Publică prin care se solicită aplicarea sechestrului pe mijlocul de transport de model "*****" cu n/î ***** și confiscarea acestuia, ca fiind neîntemeiat.

Hotărârea cu drept de atac în ordine recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Vasilisa Muntean**